

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „**KOROŠKI SLOVENEK**“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Spremembe v vladi.

Pred letom dni so postale razmere v avstrijski vladi jako kočljive, ker tedaj med Landbundom in Heimatschutzom ni bilo mogoče najti enotne smeri.

To nesoglasje je seve hudo motilo notranje delo vlade in onemogočilo enotno smer avstrijske zunaje politike in notranjega političnega razvoja. Zvezni kancler dr. Dollfuss je temu nesoglasju dveh vladnih skupin napravil konec s tem, da je sam prevzel vodstvo važnejših ministrstev, odslovil zastopnike Landbunda Winklerja in Šumija ter tedanjega predsednika krščansko-socialne stranke Vaugoina. Ta kanclerjev korak je iztrgal vlado iz neposrednega vpliva dveh političnih strank in ustvaril vlado vodilnih osebnosti, kojih delo in politična smer ni bila odvisna neposredno od strankinih vodstev. S tem preustrojem vlade je bilo vsakemu jasno, da so politične stranke odigrale, ker jim je bil odzvet vsak neposreden vpliv na delo in zadržanje vlade. Razvoj zadnjega leta je to dejstvo povsem potrdil, stranke so izločene in edina forma političnega življenja v Avstriji je ostala od kanclerja ustanovljena domovinska fronta. Da ni domovinska fronta samo nositeljica vseh pravic, marveč vseli dolžnosti napram avstrijskemu ljudstvu na gospodarskem, političnem in kulturnem polju, je povsem jasno.

Dollfussova vlada osebnosti je doživela sicer marsikatero izpremembo, vendar so vse izpremembe pomenile oddaljitev od strank, enotnost vlade pa je bila prav stabilna, kar posebno dokazujejo dogodki minulega februarja. Minister vojske knez Hartenstein je izstopil iz vlade, minister varnosti Fey je ostal sicer v vladi, a brez lastnega rešora. Izstop ministra Kerberja in državnega tajnika Glassa je istotako notranje političnega pomena, ker sta ravno ta dva zastopala liberalne kroge. Bo li vlada iskala s temi krogi po drugih osebah stika, še danes ni mogoče jasno potrditi.

Heimatschutz je dobil v justičnem ministrstvu novega zastopnika v vladi v osebi Berger Waldenega, namestnika štajerskega deželnega glavarja, kar zna pokazati kanclerjevo voljo, da želi neposrednega sodelovanja posameznih zveznih dežel v vladi. To zadnje dejstvo pomeni bržkone tudi vstop bivšega koroškega landbundovca inženjerja Tauschitza v vlado. Tauschitz je bil čez leto dni poslanik v Berlinu in je kot tak gotovo najboljše poučen o namerah Berlina napram Avstriji. Če ne motijo vsi zunanji znaki, je naloga bodočega državnega tajnika za zunanje zadeve Tauschitza ravno razvozlanje zamotanega razmerja med Avstrijo in Nemčijo. Problem izredne gospodarske nujnosti za Avstrijo in izredne zunanje politične važnosti za Nemčijo čaka nujne rešitve, vsaj v toliko, da postanejo razmere med obema državama normalne; o prijateljskih odnosih obeh držav pri obstoječi raznovrstnosti vladnih režimov ni govora.

Rezultat vladne izpremebe v notranje političnem oziru je predvsem ta, da je kancler Dollfuss gospodar vse avstrijske eksekutive, to je vojaštva, policije, žandarmerije in vseh prostovoljnih formacij in tako je enotnost na-

stopanja vseh imenovanih činiteljev napram kršitenjem reda in miru v državi zasigurana. S tem dejstvom je vsem krogom, ki so z raznimi atentati in eksplozijami rušili ugled in varnost države in tako v izredni meri škodovali

avstrijskemu tujskemu prometu, napovedan končni in odločilni boj in vse državi zvesto prebivalstvo upa in pričakuje, da bo ta boj odločen in kratek v korist ustaljenja gospodarskih razmer v državi. —i—

Koroška nemškutarija in nje list.

Kdorkoli je kdaj potoval po tujih deželah, izkusil je, kako je hudo poslušati ves dan tuje govorjenje, ki ga napol ali sploh ne razumeš. Izkusil je dušno veselje, ki človeka prešine, kadar zopet vstopi v domače kraje. Svoji k svojim! Narava sama jih vleče, ne samo beseda. Svoji k svojim in iz tega nastane nasprotna stran: človek je tujcu nasprotnik in le vkolikor tujca potrebuje, nastane med njima neko nepopolno prijateljstvo. Gospodar je prijatelj pridnemu hlapcu, ker mu tisti služi. Tujec je tujcu nasprotnik, posebno še tam, kjer je morebiti tujec tujcu na poti, kjer mu jemlje zemljo in zaslužek. To nasprotstvo se lahko razvname v grozovite vojne.

Zgodovinarji trdijo, da je bila francoska revolucija samo upor romanskega plemena proti nemškemu frankovskemu. Klalo se je tedaj vsakogar, ki je imel svetle lase in plave oči. Trdi se, da je ruski boljševizem borba raznih plemen. V Indiji je še dandanašnji med plemeni toliko nasprotstvo, da siromak pariah niti vode ne sme zajemati iz studenca, iz kateroga jo črpa braman. Niti toliko se na cesti pariah bramanu ne sme približati, da bi njegova senca padla nanj.

Med narodnostmi je naravna mržnja. Katoliška vera je sicer prodrila s svojim načelom, da smo vsi ljudje bratje, da smo pred Bogom enaki vsi, ali ta nauk je narodnostno nasprotstvo le omilil, izbrisal ga ni, ker ima tudi narodno nasprotstvo svoj namen v življenju narodov. Blodnja luteranska se je izmislila v Nemčiji in romanski narodi je zaradi tega niso marali. Narod se izolira proti narodu z narodno ljubeznijo in narodnim sovraštvom.

Na Koroškem trčita skupaj dve narodnosti. Nемец išče slovenskega hlapca, gospa slovensko dekle, ker sta Slovenca skromna in pridna. **Dalje nemška ljubezen ne seže.** Kjer pa sedi Nемец v državni službi in se zglesi Slovenec, se bo takoj razvnel prepir. Nемец seve ne bo pravil, da se bori za kruhek, marveč le trdi, da on širi kulturo. Kar vidimo vsaki dan na Koroškem še dandanašnji, isto se je godilo v stari Avstriji vsa leta sem.

„Bauernzeitung“ dne 6. julija odkrito priznava, da **„so radikalni narodni krogi v Avstriji hoteli ustvariti Veliko Nemčijo v sredini Evrope.“** Narodni boj, ne narodni mir, so hoteli. Razmerje med državami v Evropi se je v teku stoletij ustalilo, pravično je bilo in to zgodovinsko konstrukcijo se je hotelo razdreti. Kaj bi neki bilo, če bi bila Nemčija zmagala? A prišlo je drugače. Noben Wolf in Eisenkolb ne razgraja več v avstrijskem državnem zboru, po Mariboru, Celju in Ljubljani pastor Mahnert ne zbira več nemških narodovcev. **Le pri nas na Koroškem traja stari nered še naprej in stara gniloba raznorodovanja smrdi naprej.** Sicer Nемец trdijo, da ima Slovenec na Koroškem vse pravice. Takšna trditev je mogoča, ker od naših Nемеcev nihče ne zna slovenskega jezika in nihče ne pozna naših narodnih razmer.

„Bauernzeitung“ pa v zgoraj omenjeni številki pove nekaj preveč. Zaletelo se ji je, ali je v sanjah govorila? **„Na Koroškem se že stoletja vrši neprisiljen proces ponemčevanja v dvojezičnih krajih. Vse javne naprave, zlasti šole in vzgojišča pospešujejo ta razvoj. Zato je umevno, da se v nemškem in narodnem duhu vzgojeni otroci končno zglašajo za nemški kulturni krog ter da mislijo in delujejo v dobro narodnem nemškem duhu. Temu je pripisovati, da se je (nemško) narodno življenje v dvojezičnem okolišču močno poživilo.“** Tako je pač med nami, ki se nam dajejo vse pravice, da so vse šole nemške, vsi uradniki Nемецi, in kar je še grši, **slovenski otroci se napajajo z nemško-narodno lažizavestjo.** Tako lahko postanejo celo voditelji nemštva, kakor svoičas Dobernik in pozneje marsikateri drugi za njim. Pred vojno so ponemčevali Štajersko, Kranjsko, Primorsko, Gorico, zdaj jim je ostala še neka tolažba — Koroška, ne cela, marveč le še Velikovec, Pliberk, Borovlje, Beljak in Celovec.

Vsled ega ponemčevanja je na Koroškem nastala neka ljudska brozga. Vsakdo ve, da je na Koroškem ljudi slovenske krvi, najmanj 80.000. **Pri ljudskem štetju pa se zapisuje skoro same Nемеce.** „Bauernzeitung“, ki ima svoje korenine v slovenskem delu dežele, — Bauernbund se je rodil v Grabštanju in Važenbergu-Trušnjah, — jadikuje, **„da se s temi ponemčenimi ljudmi ne postopa pravično, ko so dosti bolj upravičeni, imenovati se nemškonarodne kakor drugi, ki znajo samo lepo govoriti.“** Kaj neki se je zgodilo, ali ne zgodilo? Nemškutarski petelini se pritožujejo menda, da se jim na Koroškem ne prepušča vsega vodstva. Zakaj ne? **Voditelji domovinske fronte nam izjavljajo, da se morejo zanašati le na naše Slovence.** Ti ne prižigajo kljukastih križev, ne mažejo cest, ne polagajo bomb. Nemškutarija je zagazila nekoliko preveč v stran, morebiti ona sploh ne stoji povsem na avstrijskih nemških tleh. Koroški Slovenec se bo svoje postavne meje držal, nanj se vlada lahko zanaša, kakor se je nanj svoičas zanašala stara Avstrija, četudi je naprej hodila po nemškem tiru. Ko nemškutarija dandanašnji nikamor ne more naprej, ko dr. Dollfuss naprej proglašča, **da hoče Avstrija biti pravična napram svojim Hrvatom in Slovincem,** si išče, nemškutarija prijateljev — med duhovčino. Zato piše „Bauernzeitung“: „Naš cilj mora biti, vse ljudia vzgajati za (nemško) narodno misel, ne pa odrivati ali imeti za manj vredne tiste, ki so si ohranili v srcu svoje versko prepričanje.“

Mnenje lista „Bauernzeitung“, **ne more biti mnenje naših državnikov.** Ne države ne dežele cilj ne more biti, koroško slovensko ljudstvo po sili vzgajati v nemškonarodni misli. **Slovenec je na Koroškem domačin, ne pritepen cigan.** Pri glasovanju se mu je dala slovesna obljuba, da se bo sčutilo kulturne potrebe slovenskega ljudstva. Te obljube se žal do danes niti pičica ni izpolnila. „Bauernzeitung“, je priča in ona pozna razmere. Osemdeset far

je približno slovenskih. Ugovarjamo proti besedi „gemischtsprachig“, ker so med nami Nemci samo učitelji in uradniki. **To ljudstvo pričakuje danes, kakor že od leta 1848 sem, da se oblasti ozirajo na slovensko narodnost v šolah in uradih.** Koroška ni sama na svetu. Še druge dežele so, ki imajo narodne manjšine: Češka, Italija, Jugoslavija, in Nemci imajo tam dovolj rojakov, da bi bilo vredno, dajati svetu lep vzgled pravičnega postopanja proti manjšinam.

Smrtna kazen za vse, ki do 18. julija ne prijavijo razstreliva, ki so namenjena za atentate. Ko dobite naš list v roke, bo rok sicer že zamujen, vendar je aša dolžnost, da na to opozorimo. Mi Slovenci se ne poslužujemo tako nizkotnih sredstev, četudi nas vladi blizu stoječi krogi še vedno, to je po štirinajstih letih, imenujejo iredentiste. Prej smo mi izrekli pripravljenost za sodelovanje pri novi izgraditvi države nego nacionalni krogi in prej smo mi priznali samostojnost Avstrije, in samo Avstrije, nego vsi drugi Avstrijci. Novi zakon pravi, da tisti ne bo kaznovan, ki do 18. julija ob 12. uri opolnoči prijavi razstreliva, ki služijo za atentate. Razstreliva, ki služijo obrti, ne spadajo pod ta zakon, vendar se prijava priporoča. Po zakonu se bo za časa trajanja naglega sodišča, ozir. do 31. januarja 1935 izvajala izključno smrtna kazen za vse zločine s strelnim orožjem in proti vsem tistim, pri katerih bi se našlo strelno orožje, ozir. razstrelivo. Dalje se bo smrtna kazen izvajala tudi pri posebno hudih zločinih, tako po postopku naglega sodišča, kakor tudi pred rednimi sodišči. Zakon je stopil v veljavo dne 14. julija.

Nova vlada sestoji iz naslednjih osebnosti: Dr. Dollfuss, zvezni kancler, zunanje zadeve, državna varnost, poljedelstvo in šumarstvo, državna bramba; knez Starhemberg, vicekancler; major Fey, minister brez listnice; dr. Šušnik, prosveta; Neustätter-Stürmer, socialna politika; dr. Buresch, finance; Stockinger, trgovina in promet; Berger-Waldenegg, pravosodje; Karwinsky, državni tajnik za javno varnost; inž. Tauschitz, državni tajnik za zunanje zadeve; Ulrich Ilg, državni tajnik za poljedelstvo in šumarstvo; Viljem Zehner, državni tajnik za obrambo. To omenjamo dodatno k našemu uvodniku. — Še par najnovejših vesti. Policija je izvedela, da hoče v Kaltenleutgebenu zborovati bivši ščubud. Res se je znašlo okrog 800 mož. Varnostni organi so morali uporabiti orožje; 2 demonstranta sta mrtva, eden pa ranjen. — Na električni daljnovod Dunaj-Gradec je bil pri Gratweinu izvršen atentat. Gradec približno pol ure ni imel luči. — V okolici Strebersdorfa so imeli naciji ponočjo vajo. Policija je zaprla 32 oseb. — Še marsikaj drugega se je na Koroškem in v ostalih deželah pripetilo, pa bi vedlo pre-

daleč, če bi hoteli vse navesti, četudi bi bilo zanimivo.

Hess grozi inozemstvu. Znani vzhodno-pruski narodnosocialistični voditelj Rudolf Hess je na zborovanju v Königsbergu opravičeval zadnje nemške dogodke in je dejal med drugim, da je bil tako brezobziren nastop potreben, ker če bi ga ne bilo, bi danes uničevala Nemčijo državljanska vojna. Obenem je pa govoril tudi o zunanji politiki, zatrjujoč, da žele narodni socialisti samo miru in mednarodnega sodelovanja. V tej zvezi je apeliral na vse narode Evrope, zlasti na sosede Nemčije in pri tem v prvi vrsti na Francijo, naj sprejmejo dobro voljo za sporazum. V Nemčiji imajo danes prvo besedo frontni bojevniki, ki se dobro zavedajo, da bi bila vsaka nova vojna poguba. Toda v primeru potrebe bi se Nemčija vseeno znala boriti. Kakšen „kazenski pohod“ v Nemčijo bi bil nemogoč, kajti proti temu bi se uprl ves nemški narod in bi se boril tako obojnostno, da bi tudi tisti, ki bi si ga privoščil, imel strahovite žrtve kljub vsej najmodernejši vojni tehniki. Zato je Hess apeliral na Francijo, naj omogoči podoben sporazum, kakor ga je Nemčiji omogočila Poljska.

Novice iz Nemčije. Zatrjuje se, da bo dr. Schacht, predsednik nemške narodne banke, podal ostavko na svoj položaj. To bi pomenilo veliko nesrečo za nemško denarstvo, ker dr. Schacht vživa v inozemstvu velikansko zaupanje. Spravlja se to v zvezo s tem, ker je državna vlada odklonila ameriške pogoje za novo posojilo in pa 30. junij. Baje se poslanik dr. Luther tudi ne vrne več v Washington. — Listi omenjajo, da je bil Habicht, ki je vršil iz Monakovega propagando proti Avstriji, aretiran. — V Nemčiji so prenapoljeni vsi zapori, da so se morali prirediti zasilni. — Pravi se, da pojde Hitler na dopust in sicer se bo vkrcal na vojno ladjo in se peljal v nordijske vode, kjer je bolj hladno. To mu ne bo škodovalo. — Nemška vlada pravi sedaj, da je bil dr. Clausener umorjen radi obžalovanja vrednega nesporazuma. Po smrti je lahkno govoriti kaj takšnega. — V Friedrichshafenu se je ponesrečilo dvoje letal, pri čemer se je smrtno ponesrečilo 7 oseb. Trdi se, da so bile v letalih bombe, ki so v zraku eksplodirale in povzročile nesreče. To so baje naredili SA iz maščevanja. Vsled tega je bilo aretiranih 45 delavcev. Tudi v drugih letalih so se našle bombe. — Število SA se bo znižalo na 750.000. Člani bodo mogli biti samo najzanesljivejši.

Bolgarija na novih političnih potih. Predsednik bolgarske vlade g. Georgijev je dne 12. t. m. v svojem govoru orisal vzroke, ki so priklicali sedanjo vlado in njene namene. Razmere pred 19. majem so bile take, da je preti v notranji politiki katastrofa. Nova vlada jo je preprečila in se lotila posla preureditve države na temelju načela čvrste, avtoritativne in strokovne vlade ter parlamenta, sestavljenega

iz predstavnikov gospodarstva, kulture in stanov. Vlada je že izvedla nekatere važne reforme in prihranila v tekočem proračunu 478 mil. levov. Obnovila je avtoriteto države in razpustila makedonske revolucionarne organizacije. Pri tej priliki je zaplenila 81.308 pušk, 47 strojnic, 64 samokresov, 15 avtomatskih pušk, 36 granat, 7727 bomb in 701.308 nabojev. Zlasti je petriški okraj popolnoma očistila in osvobodila teroristov. V zunanji politiki pa želi delovati za mir, medsebojno zaupanje in sodelovanje z vsemi, posebno s sosednimi državami, najbolj seveda z Jugoslavijo, s katero veže bolgarski narod slovansko sorodstvo. Odnosaji z Jugoslavijo so sedaj dobri in bodo vedno boljši. Prepričan pa je, da se bodo izboljšali tudi z ostalimi balkanskimi državami. Bolgarija odobrava balkanski pakt in bo iskala pota in sredstva, da tudi ona doprinese svoj delež k okrepitvi miru na Balkanu. Predsednikov govor je bil sprejet z velikim navdušenjem in odobravanjem.

Pariz—London. Francoski zunanji minister Barthou in mornariški minister Pietri sta se mudila prve dni preteklega tedna v Londonu in se razgovarjala z angleškimi ministri splošnem položaju v Evropi, o razorožitvenem vprašanju, o pripravah za pomorsko konferenco in o sklenitvi pakta o medsebojnem podpiranju. Angleški tisk je ministra zelo hladno sprejel, ker so Angleži sploh nasprotniki paktov. Kljub temu je posneti iz izjav ministrov, da je Barthou dosegel prav lepe uspehe. Angliji se pač gre tudi za obrambo svojega ozemlja in pomoč za to najlažje najde pri Francozih, ker najmočnejši sovražnik obeh držav je eden in isti. Po časopisnih vesteh je Barthou razpršil angleške pomisleke zastran načrta o vzhodnem paktu in angleška vlada bo sklenitev tega pakta podpirala. Britanska vlada bo ta načrt priporočala vladam, kjer ima kaj vpliva. Anglija se ne bo upirala vstopu Sovjetske Rusije v Društvo narodov. Razmerje med Francijo in Anglijo se je učvrstilo in medsebojno zaupanje naraslo. V načrtu so naslednji pakti: severovzhodni pakt, v katerega bi vstopile Francija, Sovjetska Rusija, Nemčija, Poljska, Češkoslovaška in baltske države; južni pakt, v katerega bi vstopile Francija, Italija, Jugoslavija, Romunija, Grčija in Turčija; splošni pakt, ki bi bil nekaka zveza obeh paktov s paktom Društva narodov.

DOMAČE NOVICE

Popravek. G. Maier-Kaibitsch, poslovodja koroškega Heimatbunda, nam je poslal naslednji popravek: V številki 26 z dne 27. junija 1934 pišete pod naslovom „Proč z Heimatbandom“: „Poslovodja Heimatbunda sprejema poleg svoje penzije upokojenega častnika še

PODLISTEK

F. K. Meško:

Njiva.

Kaj če bi stopil k sosedu in mu rekel zlepa in prijateljski: „Sosed in prijatelj Peter, daj, prodaj mi njivo! Glej, tako in tako je z menoj! Moram jo imeti! Ne bo prej pokoja. Dam ti zanj, karkoli zahtevaš.“

Pa ni bil spet satan, ki mu je tedaj ugovarjal? Naravnost zasramoval ga je.

„Imaš pač preveč denarja? Ga li hočeš metati skoz okno? Pamet, Matija! Ničesar ne obetaj! Bilo bi itak brez koristi, Koren njive ne da. To je kakor pribito. Z zvijačo jo dobiš brez stroškov! Zdaj lahko, brž ko se začneš pogajati, ne bo več mogoče.“

Priseči sicer ne bi upal in tvegati duše če bi jo še imel, a saj je nima, ko pa jo ima satan privezano z devetimi gorečimi verigami na dno pekla, kakor mu je rekel stari pater pri spovedi — a zdi se mu, da mu je bila ta misel izpočetka neprijetna in pusta. Branil se je je.

A satan je bil vztrajen.

„Budalo! Kaj še tuhtaš in se motoviš od sklepa do sklepa, ki tako vse zavržeš? Pa mu le obljubi nekaj lepih stotakov za njo. Ali misliš, da jo bo dal? Prej si izkašlja dušo,

ko bi dal ped zemlje.“

„Kaj pa naj storim?“

„Vprašaš? Prisili ga!“

„Kako? To povej!“

„Moder pa si, o Matija! Modrijan vseh modrijanov! Kako? Reci mu kratko: Plačaj, kar si dolžan, ali pa mi daj njivo!“

„Saj mi ni ničesar dolžan.“

„O ti globoče! Ali ima pričo, da ti je vrnil? Ali ima kaj pisanega?“

Res, Zorko je umrl. A tako ga vendar ne smem goljufati.“

„Bodi mož, Matija! Njiva je vredna.“

Še se je ustavljal. A satan ga je obdeloval, mu svetoval, ga zasmehoval dan na dan.

„Bedak in teslo, ki si! Če bi ti jo prišel ponujat sem na dom, ti je še ne bi vzela, kaj? »Morda bi bil greh!« Kaj se hoče s tako mevžo? Pa misli še, kak mož da je!“

Tedaj se je Petek sam razsrdil, razsrdil nase, razsrdil na zapeljivca, ki ga bega venomer in brez nehanja.

„Pa sem res boječa baba! Ko bi je res čisto lahko dobil! Pisanega Koren nima, Zorko je mrtev. Ta edini je videl, da mi je vrnil. A ta molči. Ta ne bo pričal zoper mene.“

Ko pa je vendar spet okleval, se mu je satan sladkal kakor zajubljen fant prevzetnemu dekletu.

„Ali se boš večno vlekel za druge ljudi po teh pustih dninah? Res, bajto si si postavil,

v svojem si. A bajta človeka ne redi. Zemlja, zemlja! In oženil se bi, ako bi bilo kaj polja ob koči, da bi se dalo živeti od njega. Kdo bo skrbel zate, če zbolíš? Marinovo Liziko bi vzela.“

Vročje je postajalo Matiji. Res, za Marinovo Liziko bi že kaj storil! A če ga bo marala? Šestintrideset let ima, Lizika dvaindvajset. A to ni taka razlika. So že šestdesetletni starci dobili mlade neveste. Še mlajše!

Matija je že nevarno omahoval.

In to zadnjo, odločilno pomlad! Ali ni bil satan, ki je ujel in zbral v zraku vse najlepše solnčne žarke in je vse napeljal ravno na Korenovo njivo, da se je vsa lesketala v njih? Od tam pa jih je pletel ravno gori proti oknu Matijeve bajte. Tako lepo zlato pot je naredil med njivo in med Matijevim domom, da bi se še angeli sprehajali po njej s svojimi lilijskimi nogami. Kaj se ne bi Matijeve misli!

In njiva — kako čudežno lepa je bila tisto pomlad! Še nobeno mladoletie se ni zdela Matiji tako mlada in nežna, tako vsa sočna, vse ljubezni vredna. Oči so se mu kar kopale v ozimini, kakor se z radostjo koplje v sveži vodi senčnega potoka popotnik, ki je hodil pod žgočim solncem po dolgi, prašni poti. Vso so premerile od kraja do konca.

Ako bi imel Matija nevede pri sebi praprotno seme in bi vse videl in slišal, in ako ne bi bil tako zelo zaverovan v njivo in njeno

800.— šil. mesečne plače od deželne vlade.“ To poročilo je neresnično, resnica pa je, da od deželne vlade ne dobivam nobene plače. Maier-Kaibitsch, l. r. — K temu pripominjamo v pojasnilo samo, da omenjeno ni bila naša trditve, ampak da smo jo posneli po „Večerniku“, kar smo izrečno v listu tudi navedli.

Št. Pavel v Zilski dolini. (Avto in stara ženska.) V nedeljo, dne 8. julija je bil tukaj „žegen“. Veselje, godci, ples. Pa mirno pridrvi po cesti prometni avto in pobije na tla staro ženke. Pa bo kmalu zopet okrevala.

Vovbre. (Nesreča.) Ko so 6. julija spravljal v Helldorfovih gozdovih v Sredni pri Vovbrah les v dolino, je en hloed zadel 26letnega kočarjevega sina Janeza Kogelnika tako nesrečno, da mu je prizadjal težke notranje poškodbe, ki so povzročile notranje krvavitve. Takoj so poklicali distriktnega zdravnika, ki pa je mogel samo še olajšati bolečine. Sv. olje se mu je moglo še podeliti, po tem pa je v rešilnem vozu na potu domov izdihnil. Pokopan je bil dne 8. t. m. na Rudi. R. i. p.

Prešeško jezero v Zilski dolini. Lukamati-ja in krava sta trčila skupaj v četrtek 5. julija v gozdu pred našo železniško postajo. Vlak, ki je imel ta dan dve lokomotivi, se ni mogel takoj ustaviti in kravo je stalo to življenje.

Šmihel pri Pliberku. (Toča.) Preteklo sredo popoldne je obiskalo našo okolico strašno neurje. Ni bilo dost viharja, ki je oropal sadno drevje svojega kinča in potlačil žita, morala je priti še toča, ki je uničila vso žetev: trave, pese, koruze in še stoječega žita je ostalo same še 10 odstotkov. Takorekoč vse uničeno in se ne bo izplačalo več delo. In sadno drevje je popolnoma okleščeno. Toča je prizadela Šmihel, Bistrico, Dvor, Dolinčice, Čergoviče, Brežko vas in Strpno vas. Že prej je zima vzela čez polovico rži, ostanek pa sedaj še toča. Kmetje so pomilovanja vredni. Če je še kaj srca, naj se jim priskoči na pomoč vsaj s popolnim brisanjem davkov. — Dodatno se nam k temu dopisu še poroča, da je toča trajala samo 7 minut in da je vihar podrl farovski kozolec. Marsikateri ne bo dobil semena, kje pa je kruh za celo leto, denarja pa tudi ni, da bi ga mogli kupiti. — Obenem sporočama, da se tekma ženjc in koscev, ki je bila predvidena za nedeljo, dne 22. julija 1934, ne vrši, ker ni ničesar kositi. — Na intervencijo okrajnega kmetijskega vodje za pliberški sodnijski okraj g. Marko Plešivčnika, je koroška kmečka zveza takoj zaprosila pri kmetijski zbornici in pri deželni vladi za takojšnjo pomoč.

Zilska dolina. (Zakaj politični prepiri?) V vsaki občini naše lepe Zilske doline so se vneli novi politični prepiri. Stari nemškutarski landbundovci hočejo imeti svoj haimatšuc, da bi ostali še na krmilu, krščanski domovinci pa domovinsko fronto. Če bi ostali vsi Slovenci in domoljubni, bi bila pa slova in mir.

mlado krasoto, ampak bi pogledal doli pod okno, bi videl, kako čepi tam suh škrat in buli s škilavimi očmi gori vanj, ki hrepeni, ob okno naslonjen, z očmi in s srcem in z vsemi grešnimi mislimi po njivi. Debele, pohotne ustnice se mu lokavo smehlajo: „Bratec, lepo mrežo sem ti nastavil. Ves pekel bi stavil, da se ujamem.“

Tudi v nočeh, ko božje duše spe pod varstvom božje roke, ni bilo miru in pokoja.

Satan je z večšo in zvito roko napeljal najlepše lunine žarke ravno čez njivo, da je kar blestela od srebra. Najsijajnejšo srebrotkano preprogo je spletel in razgrnil med njivo in Matijevo bajto.

Matijeve misli in želje, ki jih je vabila njiva in njen blesteči čar, so se sprehajale po tej prelepi poti kakor drobnonoge kraljčine do srebrnih čilimih v pravljicah.

„Moja mora biti!“ je mrmral ves opijanjen od lepote, bolan od hrepenenja, da ga je glava bolela.

Vznemirjen je legel.

Ko je sestra Lucija, nekoliko uboga na duhu, ki jima je za silo gospodinjala, že davno spala kakor posekano drevo v gozdu, se je Matija še nemirno obračal, nevoljno premetaval na trdi postelji. Ko se je čez dolgo časa pogrezal v sen, je še mrmral, kar je venomer mislil: „Moja mora biti! Ne bo prej miru!“

Polagoma je zadremal. (Dalje sledi.)

Škocijan. (Razno.) Prva nedelja meseca julija je bila za našo faro praznik pobožnega veselja. Veliko število naših malih je prvič pristopilo k sv. obhajilu. Veselje in radost je sijala iz njih nedolžnih oči. Popoldne pa so v Pukartovi dvorani pokazali svoje znanje. Uprizorili so po lepih pozdravnih besedah župnika Poljanca žaloigro „Junakinja presv. Srca“ in smešnico „Umijmo zamorčka“. Njih korajžen nastop je marsikaterega udeleženca ganil, posebno tistega, ki je vedel, koliko truda in dela so imeli otroci sami s to prireditvijo. Tokrat so naše utrakvistične šole pokazale svojo vrednost, ko otroci niso znali brati ne slovensko in ne nemško, temveč so se morali vložiti naučiti na pamet. Vsem, ki so pripomogli k tako lepemu uspehu naše dece, gre najiskrenejša zahvala. — Par dni po tem veselem dogodku pa se je raznesla po fari tužna vest, da je za vedno zatisnila oči daleč znana in priljubljena Urhova mati iz Srej. Rajna je bila zgledna krščanska žena, izvrstna gospodinja in dobra mati. — Komaj je bil zasut grob Urhove matere, je že drugič odklenkal mrtvaški zvon in sicer materi župnika Matije Ražuna, našega narodnega boritelja in mučenika. V soboto, dne 7. t. m. so jo položili ob asistenci č. gg. tinskega prošta in kamenskega župnika k večnemu počitku. Moški zbor je zapel na domu in na grobu lepe naše nagrobne pesmi. Velika udeležba od daleč in blizu je pokazala veliko spoštovanje, ki ga je rajna mati uživala daleč naokoli. Preč. g. župniku Ražunu in vsem ostalim sodnikom naše najiskrenejše sožalje, rajni mami pa bodi naša zemljica lahka! R. i. p.

Št. Vid v Podjuni. (Razno.) V naši občini se pridno popravljajo občinske ceste z delom prostovoljne delovne službe. Zaposlenih je sedaj 16 ljudi. Za sedaj je dokončana cesta od Klopinskega jezera do Št. Vida. Sedaj pa se nadaljuje z delom od Št. Vida čez Nagelče—Rikarjovas—Mlinče—Vihrov graben—Malčape. Tako bo vsaj tudi naša občina bolj zvezana z ostalim svetom. — V Pogrečah so bile v sredo, dne 4. 7. pomazane vse hiše s kljukastimi križi in „Heil Hitler“. Skoro bi ne verjeli, da se najdejo tudi pri nas norci, ki se ukvarjajo s takimi bedarijami.

Blače v Zilski dolini. (Razno.) Osemdeset grošev in štirideset za uniformo imajo na dan delavci prostovoljne službe. 25 jih je in delajo pri potoku v Kovčicu. Dobro hrano in stanovanje imajo povrh. Delajo od osmih zjutraj in do dveh popoldne. Potem počitek in prosta zabava. Vsako sredo pa jim predava v verski uri domači župnik Hani Maierhofer. — Na luksuzni ladji tržaškega Lojda je na vožnji iz Indije proti Egiptu nagloma umrl kapiten Peter Sup. Bil je sin tukajšnje pridne in verne slovenske družine. Krasne postave je bil ter je govoril zraven svojega slovenskega maternega jezika tudi hrvatski, nemški, italijanski, francoski in angleški jezik. Vsako leto je prišel sem na počitnice ter je prinašal svoji stari mami, ki jo je tako ljubil, lepe darove.

Škocijan v Podjuni. (Smrti in drugo.) V zadnjem času imamo zaznamovati prekomerno preseljevanje v večnost. Smrt je kosila predvsem med starejšimi, pa tudi mladim ni prizanesla. — Jugovemu 8 letnemu fantku v Peričiji je zapel mrvaški zvon. Umril je na zastrupljenju krvi. Žalost seveda velika nad tako mladim življenjem. Dne 11. t. m. pa smo ob ogromni udeležbi pokopali Jarčevo matero. Straži vasi, ki izhaja iz narodno zavedne hiše. Domači pevski zbor ji je zapel na domu žalosti in ob odprtem grobu, domači č. župnik pa je govoril na grobu poslovilne besede in poveljeval njeno vzorno življenje. Naj v miru počivata, zaostalim pa naše iskreno sožalje! — Tujski promet ob Klopinskem jezeru je letos nekoliko popustil. To je čisto umljivo že s strani gospodarske krize in tudi z druge strani. Letovišča so sicer dosti dobro zasedena, vendar ne tako kot lani.

Koroški drobiž. Na gimnaziji je delalo letos maturo 33 kandidatov, od katerih jih je maturiralo z odliko 5. 12 pa jo je prestalo. Med odličnjaki so naslednji Slovenci: Karicel Andrej, Kassel Lorenc in Lampichler Ivan. Med odličnjaki imamo tedaj Slovenci večino, kar kaže, da je slovenski študentovski material boljši od nemškega. Na realni gimnaziji je bilo 30 kandidatov, 16 kandidatinj in 1 eks-

ternist. Uspeh mature: 4 kandidati in 4 kandidatinj so dobili odliko, 21 kandidatov, 11 kandidatinj in 1 eksternist po so bili spoznani za zrele. Vsi ostali so seveda zleteli. — Število podpiranih brezposelnih na Koroškem je v tednu pred 7. t. m. padlo za 166 na 7580. — Pristojbinski urad (Gebührenbemessungsamt) v Celovcu se je preselil pretekli teden na Benediktinski trg št. 1 A, kjer je bil prej brzojavni urad. To je poleg glavne pošte in deželne finančne direkcije. Od 13. t. m. se uraduje že v novih prostorih. — Pretekli teden smo imeli v Celovcu tri dni po vrsti 29 stopinj toplote. — Dne 12. t. m. zvečer je pogorelo Feinovo stanovanjsko in gospodarsko poslopje v Št. Rupertu pri Celovcu. Kako je nastal požar, še ni ugotovljeno. Škoda znaša 9000 S. — Vodja taborišča prostovoljne delovne dolžnosti v Tinjah-Lipa major Hoffmann je izginil in zapustil velike golgove pri trgovcih in drugih. Ga bodo že dobili. — Preteklo nedeljo sta bila blagoslovljena na Strmcu dva jeklena zvonova. — Posesnik Orišnik v Trnji vasi je prodal te dni bika, ki tehta 1218 kg. — Č. prošt Ivan Brabenec v Podkrošju obhaja dne 29. t. m. 40letni mašniški jubilej. Obenem z njim obhajata v Podkrošju 40letnico čč. Bredl Franc Eichholzer Josef. — Šofer Urban Kohlmaier, ki je 29. junija z dinamitom razstrelil 40 metrov dolg železni most pri Seebachu, je bil 6. t. m. obsojen na dosmrtno ječo. Most se ceni na 300.000 S. — Pozimi je bilo na Koroškem 61.103 tujcev, ki so prenočevali 119.715 krat; od teh je bilo 34.786 iz države. — Nad lesnim trgovcem Petrom Prepotnikom v Železni Kapli je bilo proglašeno konkurzno postopanje. — Pri študentu Kurtu Krupica v Beljaku je policija našla 3. t. m. veliko razstrelilnih snovi in nar.-soc. propagandnega materiala. Vsled tega je prišel pred izjemno sodišče, ki ga je 9. t. m. obsodilo na 6 let ječe. — Za ozemlje Vrbskega jezera je bil imenovan poseben varnostni komisar v osebi žandarmerijskega podpolkovnika di Gaspero. Njegov sedež je v Porečah. — Dne 8. t. m. je pogorela Flencjakova kajža v Rikarji vasi. Brambovci so bili ravno na veselici in zato hitro pri roki. — V Ždinji vasi je 9. t. m. utonil v Dravi šumarski pomočnik Peter Strasser iz Kamena. Hotel je preplavati Dravo, pa je utonil. — Prislani Janez, pristojen v občini Rikarja vas, bo sedel zopet 3 mesece radi tatvine. Po imela občina vsaj 3 mesece mir pred njim. — V Baškem jezeru je utonil uradnik Anton Klusek z Dunaja. Kot neplavač se je 11. t. m. upal predaleč v jezero in tam našel smrt. — Č. Francu Fertala je bila podeljena župnija Pokrče, č. novomašnik Joisp Komar pa pride za Kaplana v Železno Kaplo.

NAŠA PROSVETA

V čem tudi naša prosveta.

Tip novega človeka, ki ga je ustvaril nemški nacionalni socializem, italijanski fašizem in ruski boljševizem, je uničil samostojno mišljenje in individualnost, in za množice naroda misli „Führer“, duce in rdeči diktator. Avtonomna osebnost, samostojno mišljenje ni mogoče, kontrola in kritika führerjevih besed je izključena. Ne moremo si predočiti, kakšna zmeda bi nastala v tretjem rajhu, ako bi nekega lepega dne nestalo biti Hitlerja. Bili bi Nemci nenadoma brez glave. In dalje, kako enolično, monotono je življenje, ako je absolutna „Gleichschaltung“ v kulturi, umetnosti, veri in postavi. Ni mogoče vsega naroda enako usmeriti, kakor škatljico vžigalic, kajti prevladuje tradicija, zgodovinski razvoj, podnebje in milje. Vendar nastop silnih množic, ogromnih prireditvev vzame posamezniku samostojen, jasen in miren pogled in zapade psihologiji mase in drvi slepo naprej. In če kdaj masa tudi izpregleda, tedaj večkrat gorje tudi führerjem. Po noči 30. junija se je svet veliko naučil.

Zakaj govorimo o tem. Zato, ker je naša prosveta vendar toliko napredovala, da moreš z našim preprostim človekom, s kmetom, kmečkim fantom in tudi dekletom govoriti o podobnih vprašanjih. Našel boš često v narodu silno zdravo sodbo o takih pojavih. In dobro je to. Naše ljudstvo ne tvori več na

eni strani redki izobraženci, na drugi pa masa v duševnem uboštvi se nahajajočega ljudstva, duševno odvisnega od miselnosti vaškega učitelja in često tudi oštirja, ki hočeta kaj več vedeti, kakor drugi. Ljudje začenjajo samostojno soditi in sami misliti. Zato je naloga prosvetnih organizacij, da posvečajo razvoju duševne individualnosti našega človeka dosti pažnje. Poklicani voditelji naj prisluškujejo resnično-narodnemu instinktu in tako usmerjajo delo vedno kvišku in naprej. Povdarjamo, resnično-zdravim utripom narodove duše, ki je vzkliko iz pristnega življenja, je treba dati življenja in razmaha. Kdor drugače dela, ne dela narodno. Koroška ne bi bila lepa, ako bi bila ena sama planina ali dolina ali jezero, ampak lepa je vsled pestrosti gora, dolin in jezer. In slovenski del ni lep samo vsled prirodnih krasot, ampak tudi vsled posebnosti svojih prebivalcev ob Zili, Rožu in Podjunu.

Cilj dela naj bo, da živi v teh dolinah visoko kvalificiran narod, ki bo uvaževan, ne po svojem številu, ampak po vrednosti njegove inteligence in smotrenosti njegovega vodstva. Izgraditi je treba vsako posamezno osebnost, da bomo imeli vrle gospodarje, da ne bomo v zadregi sa može v javne zastope, ki bodo upoštevani po važnosti njihovih nazorov in idej. Tako je torej prosveta oblikovanje slovenskega človeka in čiščenje vsega, kar ni zraslo iz domače zemlje. Ni samo zadosti, da je naše ljudstvo rez izobraženo, potrebno je, da je tudi notranje silno in močno. Ljudstvo, ki si zna nekaj odreči in razume tudi trpeti, bo ostalo in bo doseglo ono stopnjo srce, ki jo je na svetu mogoče. —k.

GOSPODARSKI VESTNIK

Osebna sposobnost.

(Konec.)

Ako pridelamo dosti dobre krme, naši živini ne bo treba žreti slame, mlada živina se bo hitro razvijala, krave bodo dobro molzle, za mleko in mlečne izdelke bomo več iztržili, živine bomo lažje več opitali in živinoreja bo kljub slabim cenam vendar nekaj nesla. Z boljše živinorejo pridelamo več gnoja in tako tudi več na polju.

Pri žitu naš gospodar v splošnem dobro ve, kdaj je zrelo in pravočasno žeje. Proti pravočasni žetvi se torej v rednih razmerah malokdaj greši. Prav na splošno pa še vedno grešimo proti pravočasni košnji travnikov, Res je, da so se posebno mlajši gospodarji oprijeli zgodnje košnje, vendar še večina gospodarjev ni prišla do spoznanja, da moramo travnike kositi, ko so prve trave v cvetu. Še vedno opazujemo travnike, na katerih so gotove vrste trav že zrele, ki predstavljajo tedaj kot krma samo še vrednost slame. To je za pravljanje krme. Ob zgodnji prvi košnji je seno redilnejše, druga košnja pa dosti večja.

Posebno važna je pravočasna košnja umetnih travnikov, kjer imamo sejano samo eno vrsto trave. Če je ta že slamnata, ima ves pridelek samo še vrednost slame. Znani so slučaji, da radi pozne košnje sena na menjalnih travnikih tega niti konji nočejo žreti. In gospodarji potem običajno trdijo, da dotična trava ni dobra. Kdor toraj kosi menjalne travnike prepozno, je lahko večji zapravljivec kot oni, ki si ga včasih nekaj privoščijo, ker po lastni krvidi prideluje in krmi mesto sena slamo. Gotovo je težko pokositi vse pravočasno. Radi tega pričnemo s košnjo predčasno in s temi travniki, ki so najbolj potrebni.

Da je sušenje na različnih napravah veliko boljše kot na tleh, smo že čitali v našem listu in drugod. Nekateri kraji naših dolin so se sušenja na različnih napravah že precej oprijeli in je samo želeti, da bi se to posplošnilo. Saj imamo dosti smrek po gozdovih za ojstrve ali vsaj lesa, ki daje drogove za različne sušilne naprave.

Pridelano krmo je treba pravilno porabiti. Lepi konji so našim gospodarjem dosti-krat največji ponos. Radi tega gospodarji radi pokrmijo najboljšo krmo konjem. To pomeni veliko zapravljivost. Dobro krmo je treba polagati samo doraščajočim žrebetom in kobi-

lam, ki doje. Vprežnim konjem, ki pozimi večinoma lenuharijo, ko ni zaslužka pri voza- renju, polagamo slabšo krmo.

Ker dobre krme nikoli nimamo dosti, je treba posebno pri naši rogati živini uvesti pravilno krmljenje. Najboljše seno polagamo mladim teletom in kravam, ki so še dobro molz- ne. S slabšo mrvo krmimo krave, ki dajejo samo še par litrov mleka, nemolžečnim kravam in starejši doraščajoči živini.

Največjo zapravljivost pa pomeni, če mladim teletom prezgodaj vzamemo mleko ali ga jim privoščimo premalo. Teletu vzamemo tedaj prirojeno mu dobro rast, ki je v poznejši dobi pri najboljšem krmljenju ne bo več razvilo. M. A.

Listne ušice. Vreme in čas sta nam pri- nesla zopet to šibo, ki pije kri našem drevju in grmičevju. Dečja glavica se je preselila z žen- skih glav na naša drevesca in drevesa. Ti mo- derna koderčki niso ne v naš ponos, še manj v veselje, ker so predragi. — V mestu, kjer je skoro vsaka druga hiša trgovina, se hitro najdejo sredstva, da lahko uničimo ušice še preden so se mogle razviti in povzročiti ob- čutno škodo. Težje je na kmetih. Če nima po- družnica škropiv v zalogi ali če so ji pošla, mi- ne pogosto precej dragocenega časa, preden pridemo do potrebnih sredstev. Med tem časom se pa zavijejo listi, da je škropljenje že močno otežkočeno in ne posebno uspešno. — Pa ima vendar tudi najoddaljenejša vas pri- merno škropivo doma, ki je pa dosti cenejši kot vsa druga škropiva in ravno tako učinko- vito. — V shrambi soje latvice kislega mleka, da si z njim slajšamo malice v vročih popol- dnevih in steklenica petroleja. To je vse, kar potrebujemo. — Za 1 l škropiva vzamemo 10 dkg kislega mleka in 2 dkg petroleja. Z vsesa- vanjem v malo škropilnico, ki je lahko čisto preprosta, in iztiskanjem dobimo kmalu sme- tani podobno mešanico (emulzijo). Kislo mleko in petrolej sta dobro zmešana. Tej mešanici dodamo malenkost vroče vode. Prilijemo še 1 l hladne vode in škropivo je gotovo. Za pla- čilo za naš trud si pa lahko privoščimo sme- tano, ki smo jo posneli s kislega mleka. — Za škropivo pa se more uporabljati tudi 1% to- bačni izvleček.

Zvezna železnica je predložila svoj račun za leto 1933. Primanjkljaj znaša 101.3 mil. S. Zvezna železnica je trgovsko podjetje, katere- mu pa krije primanjkljaj država. Dohodki so padli v primeru s predlanskim letom od 465.1 na 439.3 milijona S. Zato so se morali omejiti tudi izdatki, ki so padli od 497.4 na 465 milijonov S. Likvidirana še tudi ni zadeva zasebnih fondov dr. Maschata in inž. Foesta, ki sta ope- harila železnico za ogromne vsote.

Beljaški trg. Beli ohrovt 40, rdeče zelje 60, kapus 60, cvečeta komad 20—25, koleraba 5, korenje 40, pesa 40, kumare 60, glavната solata komad 10, grah v stročju 60, izluščen grah 160, fižol v stročju 60, čebula 40, česen 140, paradižniki 120, špinača 60, buče jedilne 30, hren 120—350, peteršilj 88, zelena 10, pozni krompir 30, gobe 100, zgodnji krompir 80 g, zgodnje hruške 1.20, namizna jabolka 2, namizne hruške 1.40, goveje meso 2.00—2.80, telečje 2.20—3.20, svinjsko 1.60—2.40, preka- jeno 2.40—3.40, ringloti 1.20, marelice 1.40, breskve 2.00, črešnje 60 g, jagode 1.00, borov- nice 30, malinje 30, ribez 60, sladko mleko 44, posneto 10 g, kislo mleko s smetano 46 g, sladka smetana 4, kislja smetana 2.40, čajno maslo 4.20, sirovo maslo z kuho 4, skuta 1.40, piščanci za peči 4.20, piščanci za cvreti 3.30, račje 3.50, jajca 10 g.

Politike.

RAZNE VESTI

Strahovito neurje nad južnim Pohorjem. Neurje s točo in viharjem, s strelo in gromom, s prelomom oblaka in silno povodnijo je 11. t. m. obiskalo Slovensko Bistrico in okolico ter uničilo cvetoče polja in vrtove, razoralo ceste, zbililo v tla vse sadeže, požgalo poslopja ter napravilo ogromno škodo. Padala je toča,

debela kot orehi. Na Pohorju se je utrgal oblak. Silne množine vode so kakor reka prihrumele proti južnemu delu mesta, kjer jih je zadrževal najprej samostanski zid, ob katerega je butalo nad poldruhi meter visoko valovje s tako silo, da ga je naposled porušilo. Ko se je zid vdal, je udrla voda v samostan in sirotišnico ter cerkev. V samostanu in sirotišnici je vlo- mila v pritličju vsa vrata, cerkev pa je visoko preplavila ter se izlivala v mogočnem hudour- niku skozi glavna vrata na cesto. V istem trenutku sta prihrula proti Bistrici še dva nad meter visoka in celo cesto zavzemajoča po- toka. Vodovje se je združilo na Glavnem trgu ter ga izpremenilo v valujoče jezero. Voda je vendar hitro otekla. Po hudourju so bile ceste kakor razorane, kleti napolnjene z vodo, lo- kali in stanovanja zablata, v samostanu in sirotišnici dvignjeni vsi podi. Škoda je velika. Več poslopij je strela užgala in upepelila. Močno so prizadete tudi Slovenske Konjice. Enako usodo je zadela tudi Strojno v pre- valškem okraju. Tudi v Strugah je vse uni- čeno. — O velikih poplavah se poroča tudi iz Japonske in Kitajske. Tukaj poplavlajo rodo- vitna polja reke, ki so prestopile bregove. Na tisoče ljudi je moralo zbežati na višje le- žeče kraje. Nesreča pa bo še tem večja, ako se poderejo nasipi ob velikih rekah.

„Srbska Lužica“ se imenuje časopis, ki so ga meseca junija t. l. začeli izdajati pri- jatelji lužiških Srbov v Jugoslaviji. List se bavi predvsem z gospodarskimi, socialnimi in kulturnimi razmerami lužiških Srbov, edine slovanske narodne manjšine, ki biva v sredini nemškega morja in je zapuščena, kakor sirota brez majke. Veselo dejstvo je, kajti s tem listom se bodo poglobili dobri odnosi med jugo- slovanskim narodom in lužiškimi Srbi, ki so žal bili dosedaj dokaj redki. Koroški Slovenci prisrčno pozdravljamo ta list, saj se bo bavil predvsem z manjšinskimi problemi, in upamo, da bo našel tudi med nami mnogo dobrih pri- jateljev in zvestih odjemalcev. List se naroča v Ljubljani, Medvedova cesta 8/1, in stane za letošnje poletje 40 Din.

Živega so pokopali. Opat nekega budi- stičnega svetišča ob vznožju Himalaje se je dal živ pokopati. Bil je star že 125 let. Po njego- vem mnenju bi bilo proti božjim zakonom, ako bi še nadalje taval po zemlji in opravljal službo božjega svečenika. Po stari navadi je počakal, da so prispeli romarji v mesto, nato je dal odpreti podzemsko oboke v templju, v kameniti grob in prosil, naj grob zaprejo. Med budisti ob Himalaji je namreč navada, da se dajo duhovniki, ki so dosegli že visoko starost, žive pokopati.

„Denar, dolgoročen po 3-5% v letu“

za zgradbe, nakupe, odplačila hipotek, popravila in na- selitve itd. potom po zveznim kanclerskim uradom kontrolirani blagajni „AUSTRO-THURINGIA“. Na- vodila daje: Ferd. Trost, Villach, Meerbothstrasse 16 in Jos. Kampusch, Zavinca, p. Miklauzhof.

Pismu je treba priložiti znamko za odgovor. 73

Prostovoljna požarna bramba v št. Jakobu v Rožu

50 let že obstoji naša bramba

To hočemo primerno praznovati in Vas prisrčno vabimo k

jubilejni slovesnosti

dne 29. julija 1934

Dopoldne:

Ob 9. uri Sv. maša za umrle člane.
Polaganje venca v vojski padlim gasilcem.
Na to razhod in obed.

Popoldne:

Ob 2. uri: Sprejem gostov na veseličnem prostoru.
Pozdrav, pesem.
Poročilo tajnika o zgodovini brambe.
Deklamacija,
Slavnostni govor,
Izročitev diplom častnim članom.
Pesem.
Defiliranje pred zastopniki oblastev in ju- bilanti.

Vaja brambe in naraščaja.

Na to veselica. **Vstopnina 70 grošev.**
Vse v čast Bogu in v pomoč bližnjemu! 75